

РЕШЕНИЕ

№ 1398

гр. София, 05.03.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **55** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. Е. М., против решение № 23/04.12.2018г. на началника на Регионално управление на образованието (РУО) – С. град. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата като просрочена, а по съществуто ѝ я намира неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения за това срок от активно легитимирано лице, за което е налице правен интерес от оспорване по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК, доколкото решението обективира отказ за предоставяне на поисканата информация. В преписката е приложено известие за доставяне (л.15 от делото) с отбелязана дата на получаване 6.12.18. Дори да се приеме, че с него е изпратено процесното решение, въпреки липсата на отбелязване за това във формуляра, то същият не е подписан от получател – в определената за това графа липсва подпис. Такъв е наличен само в частта, определена за отбелязвания от „Доставил“ и „Проверил“. В тази част не е направено и отбелязване, на кого е връчена пратката – лично, на член на домакинството или на пълномощник. При тези обстоятелства не може да се приеме, че е надлежно удостоверено връчването на оспорения акт на посочения в известието адресат. Ето защо и доколкото не се установява друга дата на връчване следва да се

приеме, че подадената на 27.12.2018г. жалба е в срока по чл.149, ал.1 АПК и е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Със заявление за достъп до обществена информация вх. № РУО1-29502/20.11.2018 г. на РУО С.-град жалбоподателката поискала копия от всички молби с изложени аргументирани факти и обстоятелства и приложените към тях документи, даващи основание за надпланов прием на ученици в V клас в Софийска математическа гимназия „П. Х.“ (СМГ) през учебната 2018/2019 година. С процесното решение началникът на РУО на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 и във връзка с чл. 2 от ЗДОИ отказал предоставяне на информацията, като преценил, че тя е служебна по смисъла на закона, свързана е с оперативната подготовка на актовете на РУО - Софня-град и няма самостоятелно значение. Изложени са и мотиви, че предвид нормите на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, в съответствие с Регламент 2016/679, не е налице основание за предоставяне на достъп до заявената информация, която съдържа множество лични данни, данни за здравословно състояние, становища и мнения.

По делото е представена заповед № РД01-140/18.04.2018г. на началника на РУО – С. град, с която са утвърдени Вътрешни правила за условията и реда за преместване на ученици над утвърдения училищен, държавен или допълнителен прием в образователната система на С.-град. Съгласно т.2 от тези правила, документите, удостоверяващи причините/ мотивите за преместване могат да бъдат: 1) Документи, отразяващи здравния и/ или социалния статус на членове на семейството като обстоятелства, свързани с причините/ мотивите за преместване /експертизи, протоколи, становища и други документи, удостоверяващи данни, свързани с физическото и психическото здраве, включително предоставянето на здравни услуги, които дават информация за здравословното състояние на ученика или на членовете на неговото семейство, които полагат грижи за отглеждането му; акт за раждане на всички деца при многодетно семейство, съдебно решение, акт за смърт на родител или близък до семейството, служебна бележка/ удостоверения от спортни клубове, школи, сертификати, грамоти, удостоверения за преместване, ученически книжки и др./; 2) Документи, отразяващи смяна на местоживеенето поради смяна на работата на родителите или настойниците /служебни бележки, договори, удостоверения и др./.

Така описаните неизчерпателно изброени документи съдържат информация, която до голяма степен може да се състои от лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД в редакцията на закона от Държавен вестник бр.81/2011г., действаща към датата на постановяване на процесното решение. Съгласно това определение, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД в настоящата му редакция, „лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, което гласи, както следва: „всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице“. Аналогични са определенията на т.2 от § 1 от Допълнителната разпоредба (ДР) на

ЗДОИ в редакциите съответно преди и след измененията от Държавен вестник бр.17/2019г. Следователно, поисканите в случая документи, които съгласно изискванията на цитираните по-горе Вътрешни правила следва да съдържат информация за име, местонахождение, един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на физически лица, следва съответно да се приеме и, че съдържат лични данни.

В случая обаче това обстоятелство не е основание предоставянето на документите да бъде отказано, тъй като, както е отбелязано в заявлението, документите са поискани със заличаване на съдържащите се в тях лични данни. Съгласно чл.37, ал.2 ЗДОИ, в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Ето защо, във всяка от хипотезите, предвидени в чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ, цитирана в оспорения акт като основание за издаването му, този частичен достъп е бил дължим. Ако се приеме, че закрилата на личните данни представлява „друга защитена тайна“, то предоставянето на исканите документи е било дължимо, след заличаване на съдържащите се в тях имена, адреси, посочени заболявания и др. подобни и по начин, от който да може да се установи конкретната причина за преместване на ученик над утвърдения прием, тъй като именно тази причина е обстоятелството, обосноваващо обществения интерес в случая. Другата хипотеза, разглеждана в мотивите на оспорения акт – а именно, уредената в чл.13, ал.2 ЗДОИ относно служебна информация, свързана с оперативната подготовка на актовете, по аналогични съображения също не е основание за отказ в случая. Наред с това, по силата на чл.13, ал.4 ЗДОИ, ограничението за достъп до такава информация е изрично изключено при надделяващ обществен интерес. Последният е дефиниран в т.6 от § 1 на ДР на ЗДОИ и обстоятелствата по делото налагат еднозначен извод, че такъв в случая е налице.

Предвид горното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е постановено в установената форма от компетентен орган – задължен субект по чл.3 ЗДОИ, до когото е отправено искане за обществена информация. При това не са допуснати съществени процесуални нарушения, но решението не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона – да даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, в случая – началника на РУО С. – град. С оглед изхода на спора и съобразно чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на разноски в размер на платената държавна такса, а именно, 10 лв. На основание чл.253, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното образование, РУО е юридическо лице на бюджетна издръжка и възстановяването на разхода е дължимо от него.

Така мотивиран и на основание чл.41, ал.1 ЗДОИ, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 23/04.12.2018г. на началника на Регионално управление на образованието – С. град.

ЗАДЪЛЖАВА началника на Регионално управление на образованието – С. град да предостави информацията, поискана със заявление вх. № РУО1-29502/20.11.2018 г. на Регионално управление на образованието С. град.

ОСЪЖДА Регионално управление на образованието С. град да заплати на А. Е. М., с ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно оспорване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Съдия: